

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2874 *Reial decret llei 5/2013, de 15 de març, de mesures per afavorir la continuïtat de la vida laboral dels treballadors de més edat i promoure l'envelliment actiu.*

I

Els sistemes de pensions dels països de la Unió Europea s'enfronten a desafiaments importants a mitjà termini derivats de fenòmens demogràfics. Les baixes taxes de natalitat i l'allargament de l'esperança de vida exigeixen l'adaptació d'aquests sistemes per assegurar la seva viabilitat a llarg termini i mantenir unes pensions adequades per al benestar dels ciutadans de més edat.

Espanya no és una excepció, i el sistema de Seguretat Social s'ha de fer càrrec del pagament d'un nombre creixent de pensions de jubilació, per un import mitjà que és superior a les que substitueixen, i que s'han d'abonar en un període cada vegada més llarg, gràcies als progressos en l'esperança de vida.

La Unió Europea està atorgant una importància creixent a aquest desafiament. Les seves competències en aquest àmbit són limitades, però les implicacions del procés per al creixement econòmic i la cohesió econòmica i social són tals que la sostenibilitat dels sistemes de pensions i l'impuls de l'envelliment actiu s'han convertit en una prioritat. L'Estratègia Europa 2020, que constitueix el marc de referència per a la coordinació de les polítiques econòmiques dels estats membres, és l'àmbit des del qual s'impulsa una política d'orientació i coordinació dels esforços de les institucions comunitàries i dels estats membres per afrontar el repte de l'envelliment i el seu impacte sobre els sistemes de protecció social.

Fruit d'aquest enfocament és la publicació per la Comissió Europea del «Llibre blanc 2012: ajuda per a unes pensions adequades, segures i sostenibles», amb l'objectiu d'orientar els instruments polítics de la Unió perquè donin suport als esforços dels estats membres per reformar els seus sistemes de pensions, i proposar una sèrie d'iniciatives que impulsin una coordinació més gran del seguiment dels avenços cap a objectius comuns en el marc de l'estratègia integrada i global Europa 2020. Aquest Llibre blanc es complementa amb altres documents com l'«Informe d'envelliment 2012» o «Adequació de les pensions a la UE 2010-2050».

El Llibre blanc detalla una sèrie de recomanacions a nivell global i altres a nivell d'Estat membre, que emfatitzen la necessitat de reformar les pensions tant per les previsions demogràfiques analitzades com per la necessària sostenibilitat de les finances públiques, més en períodes de crisi financera i econòmica com l'actual. Si bé reconeix els progressos fets en l'última dècada, adverteix que és necessari seguir avançant per garantir la viabilitat a llarg termini.

L'increment de l'edat de jubilació, la prolongació de la vida activa i l'increment de la participació al mercat de treball dels treballadors de més edat són elements bàsics per a l'adequació i la sostenibilitat de les pensions. Per a això, és recomanable vincular l'edat de jubilació als augments de l'esperança de vida, racionalitzar l'accés als plans de jubilació anticipada i a altres vies de sortida prematura del mercat laboral, i afavorir la prolongació de la vida laboral, facilitant l'accés a l'aprenentatge al llarg de la vida, desenvolupant oportunitats d'ocupació per als treballadors de més edat i fomentant l'envelliment actiu.

II

Els avenços fets en aquest àmbit per Espanya han estat molt ambiciosos i coherents amb els plantejaments de la Unió Europea. L'Acord social i econòmic per al creixement, l'ocupació i la garantia de les pensions, subscrit en data 2 de febrer de 2011 entre el

Govern i els interlocutors socials, i les orientacions que conté l'Informe d'avaluació i reforma del Pacte de Toledo, aprovat pel Ple del Congrés dels Diputats en la sessió de 25 de gener de 2011, van configurar una base sòlida per a la reforma del sistema de manera consensuada. Bona part dels seus plantejaments es van plasmar a la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, que va suposar un avenç molt rellevant per reforçar la sostenibilitat del sistema de pensions espanyol. Aquesta norma es va completar amb l'Acord del Consell de Ministres de 28 d'octubre de 2011, que va aprovar l'Estratègia global per a l'ocupació dels treballadors de més edat 2012-2014 (Estratègia 55 i més), per la qual s'estableix el marc general de les polítiques que es dirigeixin a afavorir l'ocupació de les persones de més edat.

La recomanació número 12 de l'esmentat Informe d'avaluació i reforma del Pacte de Toledo incloïa referències expresses a tres elements que encara han de ser abordats per assegurar la sostenibilitat del sistema de Seguretat Social i l'impuls efectiu de l'envelliment actiu. D'una banda, és necessari concedir més rellevància a la carrera de cotització del treballador per afavorir l'aproximació de l'edat real de jubilació a l'edat legal d'accés a la jubilació. Per un altre, la jubilació anticipada s'hauria de reservar als treballadors que comptin amb llargues carreres de cotització. Finalment, s'ha de facilitar la coexistència de salari i pensió.

D'altra banda, la qüestió de l'envelliment actiu s'ha d'abordar de manera integral, ja que la transició entre vida activa i jubilació implica tant la política de Seguretat Social com les polítiques d'ocupació. Per això, aquest Reial decret llei també incorpora entre els seus objectius la lluita contra la discriminació per raó de l'edat en el mercat de treball, així com la racionalització del sistema de prestacions per desocupació per reforçar-ne la vinculació amb els objectius originals.

Aquest Reial decret llei aborda aquestes qüestions a través de mesures en l'àmbit de la jubilació anticipada, la jubilació parcial, la compatibilitat entre vida activa i pensió, la lluita contra el frau, i les polítiques d'ocupació. Aquestes mesures permeten satisfer les recomanacions del Consell de la UE de 10 de juliol de 2012 en l'àmbit de la sostenibilitat del sistema de pensions i l'impuls de l'envelliment actiu.

III

El capítol I d'aquest Reial decret llei regula la compatibilitat entre la percepció d'una pensió de jubilació i el treball per compte propi o d'altri per afavorir l'allargament de la vida activa, reforçar la sostenibilitat del sistema de Seguretat Social, i aprofitar més els coneixements i l'experiència d'aquests treballadors. Aquesta possibilitat, molt restringida en l'ordenament espanyol fins a la data, és habitual en les legislacions de països de l'entorn. Així es permet que els treballadors que han accedit a la jubilació al arribar a l'edat legal, i que compten amb llargues carreres de cotització, puguin compatibilitzar l'ocupació a temps complet o parcial amb el cobrament del 50% de la pensió, amb unes obligacions de cotització social limitades.

La sostenibilitat dels sistemes de pensions requereix que els paràmetres essencials que determinen l'accés a la protecció o la quantia de les prestacions s'adeqüin a les circumstàncies i realitats socials i econòmiques en què aquest sistema es desenvolupa. És, per tant, essencial que l'edat d'accés tingui en compte la variació de l'esperança de vida tant quan l'accés es produeix a l'edat establerta legalment com en els supòsits en què l'accés és possible a una edat inferior. En aquest sentit, les mesures adoptades per la Llei 27/2011, d'1 d'agost, eren insuficients per garantir la viabilitat del sistema a llarg termini, ja que permetien un allunyament progressiu entre l'edat legal de jubilació i l'edat a la qual és possible accedir a una jubilació anticipada, i afavorien, en determinades ocasions, les decisions d'abandonament prematur del mercat laboral.

Tenint en compte aquests objectius, és evident la conveniència de modificar la regulació de la jubilació anticipada i de la jubilació parcial tal com està prevista en els articles 5 i 6 de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, així com la relativa a la determinació de l'import màxim de la pensió de jubilació quan s'hagin d'aplicar coeficients reductors per edat en el moment del fet causant a què es refereix l'article 163.3 del text refós de la Llei

general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que en fa l'article 4 de la Llei 27/2011, d'1 d'agost. Si bé aquestes normes havien d'entrar en vigor el dia 1 de gener de 2013, la seva aplicació va ser suspesa durant tres mesos per la disposició addicional primera del Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, de millora de gestió i protecció social en el sistema especial per a empleats de la llar i altres mesures de caràcter econòmic i social, i això tant a fi d'evitar l'existència de normes consecutives que podrien actuar sobre la mateixa matèria en un breu espai de temps com davant la impossibilitat material que les entitats gestores de la Seguretat Social tinguessin adaptats en aquesta data els procediments de gestió als canvis que s'havien de dur a terme.

Amb aquesta finalitat es dedica el capítol II de la norma, en el qual s'emprèn la modificació del règim jurídic de les modalitats de jubilació indicades, així com d'altres preceptes concordants de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, com ara l'apartat 2 de la seva disposició final dotzena, que estableix regles transitòries en matèria de pensió de jubilació.

Davant la imminent finalització del termini de suspensió esmentat, el 31 de març de 2013, és procedent efectuar les modificacions previstes amb anterioritat a la data esmentada, la qual cosa justifica les raons d'extraordinària i urgent necessitat per fer-ho a través d'aquest Reial decret llei.

Al capítol III, i a través de l'article 9, es modifica la disposició final primera de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, en la qual es fa una nova redacció dels apartats 6 i 7 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, relatiu a la regulació del contracte a temps parcial i al contracte de relleu, i s'hi incorporen les modificacions efectuades en aquesta norma relatives a la jubilació parcial, mantenint en aquest sentit la coordinació adequada entre els dos textos legals.

Aquesta disposició final primera de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, també ha estat afectada per la suspensió de tres mesos en la seva aplicació respecte a la inicialment prevista per al dia 1 de gener de 2013, acordada per la disposició addicional primera del Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, per la qual cosa la finalització imminent d'aquest termini de suspensió justifica l'extraordinària i urgent necessitat que legitima la regulació d'aquesta matèria mitjançant reial decret llei.

El capítol IV regula les aportacions econòmiques per acomiadaments que afectin treballadors de cinquanta anys o més en empreses amb beneficis amb l'objectiu de desincentivar la discriminació de treballadors de més edat en el marc de mesures extintives de regulació d'ocupació, així com de racionalitzar les obligacions de les empreses.

En primer lloc, es modifiquen determinats aspectes de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, que regula les aportacions econòmiques que han d'efectuar les empreses amb beneficis que facin acomiadaments col·lectius que afectin treballadors de cinquanta anys o més per compensar l'impacte que generen aquests processos sobre el sistema de protecció per desocupació.

La principal novetat que s'introdueix consisteix a exigir l'aportació econòmica exclusivament a les empreses que utilitzin l'edat com a criteri preferent de selecció dels treballadors objecte d'acomiadament. De manera que, perquè neixi l'obligació, ha de concórrer un requisit nou consistent en el fet que el percentatge de treballadors acomiadats de cinquanta anys o més sobre el total d'acomiadaments sigui superior al percentatge que els treballadors d'aquesta edat representen sobre el total de la plantilla de l'empresa.

D'altra banda, s'introdueix una modificació relativa al requisit d'obtenció de beneficis, de manera que, a més de les empreses que hagin obtingut beneficis en els dos exercicis anteriors a l'acomiadament col·lectiu, quedin incloses les empreses que obtinguin beneficis en almenys dos exercicis econòmics consecutius dins del període comprès entre l'exercici econòmic anterior a l'acomiadament col·lectiu i els quatre exercicis econòmics posteriors a la data esmentada.

Amb aquesta nova regulació es pretén complir més eficaçment els objectius socials i pressupostaris per als quals va ser creada l'aportació econòmica, i que persegueix desincentivar l'acomiadament dels treballadors de cinquanta anys o més únicament per raó de la seva edat, promoure'n la recol·locació i compensar l'impacte que aquests acomiadaments generen sobre el sistema públic de protecció per desocupació.

IV

La disposició addicional primera introdueix una sèrie de cauteles que tendeixen a evitar que la modalitat de compatibilitat entre la pensió de jubilació i treball del capítol I pugui ser utilitzada indegudament per les empreses com una via de reducció de costos a través de la utilització d'aquesta figura en frau de llei, mitjançant la substitució de part dels llocs de treball actuals –fora dels supòsits que preveu la norma– per noves contractacions que impliquen una cotització menor en el sistema de la Seguretat Social.

Les disposicions addicionals segona i tercera preveuen el règim de compatibilitats de la pensió de jubilació o retir de classes passives. Per tal de continuar avançant en el procés d'harmonització amb el règim general de la Seguretat Social, és convenient que aquest nou règim de compatibilitats de la pensió de jubilació s'apliqui no només a les pensions de Seguretat Social sinó també a les de classes passives, i en termes anàlegs, és a dir, a les causades per jubilació o retir forçós, sempre que el percentatge aplicable a l'haver regulador a l'efecte de determinar la quantia de la pensió sigui del cent per cent, mentre que les pensions de jubilació o retir forçoses que no compleixin aquests requisits, així com les voluntàries i per incapacitat o inutilitat per al servei, s'han de seguir regint per la normativa precedent.

Quant a l'àmbit temporal d'aplicació de la modificació que es proposa és necessari tenir en compte que aquesta modificació no ha d'afectar les pensions de jubilació o retir el fet causant de les quals sigui anterior a l'1 de gener de 2009. La raó és que la normativa aplicable a aquestes pensions actualment permet la compatibilitat d'aquestes amb l'exercici d'un lloc de treball en el sector privat sense cap tipus de limitació, amb la qual cosa la nova regulació suposaria un empitjorament dels drets de què es gaudeixen en l'actualitat. Per tant, la modificació proposada de l'article 33 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, únicament ha d'afectar les pensions de jubilació o retir el fet causant de les quals sigui posterior a l'1 de gener de 2009, si bé els efectes econòmics que se'n deriven en cap cas seran anteriors a l'entrada en vigor del Reial decret llei.

A aquest efecte, es modifica l'article 33 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat i es determina l'àmbit temporal d'aplicació i els efectes econòmics de la nova regulació.

La disposició addicional quarta encarrega a la Inspecció de Treball i Seguretat Social la col·laboració i el suport a les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social a l'efecte de comprovar que l'accés a la modalitat de jubilació anticipada derivada del cessament en el treball per causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, a què es refereix l'apartat 2.A) de l'article 161 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, es produeix de conformitat amb els requisits que s'hi exigeixen.

La disposició addicional cinquena es refereix a l'informe relatiu a la previsió social complementària, que el Govern ha d'elaborar en compliment de la disposició addicional dinovena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, per precisar que ha de contenir les propostes oportunes que tendeixin a facilitar el rescat de les aportacions fetes a plans i fons de pensions tot i que el beneficiari opti per compatibilitzar el gaudi de la pensió de jubilació amb el treball.

La disposició addicional sisena preveu que la Comissió Consultiva Nacional de Convenis Col·lectius conegui les discrepàncies sorgides per falta d'acord sobre la inaplicació de les condicions de treball previstes en un conveni col·lectiu, quan aquesta inaplicació afecti centres de treball situats en el territori d'una comunitat autònoma, si en un termini de tres mesos la comunitat autònoma esmentada no ha constituït i posat en funcionament un òrgan tripartit equivalent a la Comissió, o subscrit un conveni de

col·laboració amb el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social pel qual s'acordi l'actuació d'aquesta en el seu àmbit territorial.

Mitjançant la disposició addicional setena es preveu que les entitats participades majoritàriament o amb suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària així com els ens, organismes i entitats del sector públic estatal que no tinguin la consideració d'administració pública han d'informar una comissió tècnica interministerial, amb caràcter previ, tant de l'inici de qualsevol procediment d'acomiadament col·lectiu com de qualsevol proposta d'acord que sigui presentada a la representació dels treballadors durant el desenvolupament del període de consultes. Això amb la finalitat que les autoritats disposin d'informació adequada tant sobre la situació en què es troben les entitats com sobre les principals decisions amb transcendència econòmica i social que s'han d'adoptar en el seu àmbit.

La disposició addicional vuitena estableix que els treballadors més grans de 55 anys que hagin esgotat la prestació o subsidi per desocupació, o que no hi tinguin dret, han de tenir la consideració de col·lectiu prioritari per a l'aplicació de polítiques actives d'ocupació a fi de fomentar la seva permanència al mercat de treball i prolongar la seva vida laboral, i mitjançant la disposició addicional novena s'encomana al Govern la creació en el termini d'un mes d'un comitè d'experts independents perquè elabori un informe sobre el factor de sostenibilitat del sistema de Seguretat Social, per a la seva remissió a la Comissió del Pacte de Toledo.

Mitjançant la disposició final primera es modifica el text refós de la Llei general de la Seguretat Social en diversos apartats:

S'inclou un tercer paràgraf al número 3 de l'apartat 1 de l'article 215 en el qual s'exigeix, per tenir per complert el requisit de carència de rendes a efectes del subsidi, que la suma de les rendes de tots els integrants de la unitat familiar, inclòs el sol·licitant, dividida pel nombre de membres que la componen no superi el 75 per cent del salari mínim interprofessional, excloent-ne la part proporcional de dues pagues extraordinàries. La finalitat d'aquest precepte és homogeneïtzar la regulació del subsidi per a més grans de 55 anys en relació amb la resta de prestacions del sistema i reforçar les polítiques actives d'ocupació destinades a aquest col·lectiu.

Mitjançant la modificació de l'article 229 s'estableix que l'entitat gestora de la prestació per desocupació pot exigir als treballadors que hagin estat acomiadats en virtut de les lletres c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 208 l'acreditació d'haver percebut la indemnització legal corresponent. No es tracta en cap cas d'un requisit nou per accedir a la prestació per desocupació sinó d'un control posterior dirigit a evitar comportaments fraudulents.

Mitjançant la inclusió d'un nou apartat 6 en la disposició addicional vuitena, tendent a exceptuar el que disposa l'apartat 3 de l'article 163 i l'escala d'edats inclosa a l'apartat 2.a) de l'article 166 els treballadors a què es refereix la norma 2a de la disposició transitòria tercera del Decret 1867/1970, de 9 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei 116/1969, de 30 de desembre, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.

A través de la modificació de la disposició addicional trenta-novena es facilita la constatació del requisit d'estar al corrent en el pagament de les quotes a l'efecte de les prestacions en el cas de treballadors que siguin responsables de l'ingrés de les cotitzacions, i se simplifica la labor dels sol·licitants de prestacions en el compliment de la documentació exigida.

Finalment, s'introdueix una nova disposició addicional en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, la seixanta-quatrena, tendent a estendre l'aplicació de la jubilació parcial als socis treballadors o de treball de les cooperatives, per a la qual cosa han d'estar inclosos en el sistema de la Seguretat Social com a assimilats a treballadors per compte d'altri, en els termes de la disposició addicional quarta, reduir la seva jornada i drets econòmics en les condicions que preveu l'apartat 6 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i complir els requisits que estableix l'apartat 2 de l'article 166 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Per a això, la cooperativa ha de concertar amb un soci de

durada determinada o amb un desocupat la realització, en qualitat de soci treballador o de soci de treball, de la jornada deixada vacant pel soci que es jubila parcialment, amb les mateixes condicions que estableix per a la celebració d'un contracte de relleu l'apartat 7 de l'article 12 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, i de conformitat amb el que preveu l'article 166 de l'esmentada Llei general de la Seguretat Social.

S'equipara d'aquesta manera per al col·lectiu de socis de cooperatives el règim d'accés a la pensió de jubilació parcial previst per als treballadors per compte d'altri.

En la disposició final segona es modifica el Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, per adequar la redacció de l'apartat 2 de l'article 6 al que estableix l'article 47.U, primer paràgraf, de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, així com l'article 50 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa la Llei 27/2011, d'1 d'agost, que ha entrat en vigor l'1 de gener de 2013, a fi d'unificar el criteri aplicable per al càmput dels rendiments del pensionista a l'efecte de determinar el dret al reconeixement del complement per mínims.

Mitjançant aquesta disposició també se soluciona l'omissió existent a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 7 del Reial decret llei 29/2012, en relació amb el que estableix la lletra a) de l'article 47.Dos de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, on es precisa que les pensions reconegudes per un altre Estat s'han de computar en els mateixos termes que les pensions internes a càrrec d'un règim públic de previsió social, per determinar la concurrència o no de la dependència econòmica a efectes del reconeixement del complement per mínims amb cònjuge a càrrec.

La disposició final tercera modifica el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, amb la finalitat de tipificar una nova infracció molt greu en el supòsit d'incompliment de l'obligació de presentar davant l'autoritat laboral el certificat a què es refereix l'apartat 7 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost.

Mitjançant la disposició final quarta es modifica el Reial decret 1493/2011, de 24 d'octubre, pel qual es regulen els termes i les condicions d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social de les persones que participin en programes de formació, i s'amplia el termini per a la presentació de la sol·licitud de subscripció de conveni especial fins al 31 de desembre de 2014 i el nombre màxim de mensualitats en què es pot efectuar el pagament fraccionat del conveni especial.

Les disposicions finals cinquena i sisena estableixen diverses modificacions tècniques del Reial decret 1716/2012, de 28 de desembre, de desplegament de les disposicions establertes, en matèria de prestacions, per la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, i del Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.

La disposició final setena conté una sèrie de modificacions del Reial decret 1484/2012, de 29 d'octubre, sobre les aportacions econòmiques que han de fer les empreses amb beneficis que realitzin acomiadaments col·lectius que afectin treballadors de cinquanta anys o més, que desplega la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, i conté el procediment de liquidació i pagament necessari per a l'efectivitat de les aportacions. Amb això es pretén adaptar la regulació reglamentària als canvis introduïts en la disposició legal que desplega, i permetre'n l'aplicació immediata.

Així mateix, de manera coherent amb la modificació anterior, la disposició final vuitena suprimeix la disposició addicional primera del Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada, aprovat pel Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre.

V

La modificació de la regulació de la jubilació anticipada i de la jubilació parcial, tal com està prevista en els articles 5 i 6 de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, així com la relativa a la determinació de l'import màxim de la pensió de jubilació quan s'hagin d'aplicar coeficients

reductors per edat en el moment del fet causant, a què es refereix l'article 163.3 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa l'article 4 de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, que si bé havien d'entrar en vigor el dia 1 de gener de 2013, la seva aplicació va ser suspesa durant tres mesos per la disposició addicional primera del Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, ha de tenir efectes abans del transcurs del termini indicat, la qual cosa justifica les raons d'extraordinària i urgent necessitat per a la seva realització a través d'aquest Reial decret llei, davant la imminent finalització d'aquest.

S'han d'apreciar les mateixes raons d'urgent necessitat derivada de la peremptorietat del termini de suspensió respecte a la modificació de la regulació del contracte a temps parcial i del contracte de relleu a què es refereix l'article 9, afectats tots dos igualment per aquest, a més que en aquest cas la data d'entrada en vigor d'aquestes modificacions s'ha de fer coincidir amb la corresponent a la de la jubilació parcial, amb l'objectiu de mantenir la coordinació adequada entre els ordenaments jurídics laboral i de Seguretat Social.

A l'efecte de mantenir igualment un tractament coherent i uniforme en relació amb la data d'efectes tant de l'article 8, relatiu a normes transitòries en matèria de pensió de jubilació, i pel qual es fa una nova redacció de l'apartat 2 de la disposició final dotzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, com de la disposició final quarta, per la qual es modifica la redacció del Reial decret 1716/2012, de 28 de desembre, de desplegament d'aquella en matèria de prestacions, i davant la imminent entrada en vigor de les importants modificacions dutes a terme tant en la regulació de la jubilació anticipada com de la jubilació parcial, és procedent la seva regulació mitjançant reial decret llei, ja que estan justificades les raons d'extraordinària i urgent necessitat per a això.

Uns arguments similars als que presenta el paràgraf anterior justifiquen la necessitat de regular mitjançant aquest Reial decret llei la compatibilitat entre la pensió de jubilació i el treball, a què es refereix el capítol I, així com el que disposen les disposicions addicionals primera i segona, en les quals es regula l'obligatorietat per part de les empreses de mantenir el nivell d'ocupació previ existent en aquestes i es disposa la col·laboració de la Inspecció de Treball i Seguretat Social amb les entitats de la Seguretat Social en relació amb la jubilació anticipada, i dota així el conjunt de mesures a introduir en relació amb les diferents modalitats de compatibilitat pensió-treball d'una data de vigència uniforme entre aquestes, de manera que amb el seu coneixement es faciliti als interessats l'elecció, si s'escau, de la modalitat que millor convingui als seus interessos.

Les raons d'extraordinària i urgent necessitat de les diferents modificacions introduïdes en la Llei general de la Seguretat Social que conté la disposició final primera tenen diverses justificacions. Pel que fa a l'extensió de l'aplicació de la jubilació parcial als socis de les cooperatives, per la necessitat de coordinar els seus efectes amb les modificacions introduïdes en la regulació d'aquesta modalitat de jubilació. Quant a l'eliminació de requisits als interessats perquè puguin acreditar estar al corrent en el pagament de les quotes a l'efecte de les prestacions, per no demorar els efectes beneficiosos que aquesta mesura ofereix, ja que s'aconsegueix més celeritat i agilitat en els procediments de reconeixement de prestacions.

Pel que fa a les aportacions econòmiques en supòsits d'acomiadament de treballadors de cinquanta anys d'edat o més, la necessitat de reduir l'impacte social i pressupostar d'aquests acomiadaments davant la greu situació actual del mercat laboral i de complir amb els compromisos pressupostaris determinen l'extraordinària i urgent necessitat de regular aquesta matèria mitjançant un reial decret llei.

Quant a la disposició final segona, en la qual es modifica amb efectes de l'1 de gener de 2013 l'apartat 2 de l'article 6 del Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, relatiu als complements per mínims, a fi d'adequar-ne la redacció al que disposa el text refós de la Llei general de la Seguretat Social i a la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, així com la correcció de l'omissió relativa al còmput de les pensions reconegudes per un altre Estat per determinar la concurrència o no de la dependència econòmica a efectes del reconeixement del complement per mínims amb cònjuge a càrrec del titular de la pensió, la mateixa previsió

de la norma per la qual retrotreu la data d'efectes d'aquestes modificacions al dia 1 de gener de 2013 justifiquen de manera adequada les raons d'extraordinària i urgent necessitat per a la seva regulació mitjançant aquest Reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres d'Ocupació i Seguretat Social i d'Hisenda i Administracions Públiques, prèvia deliberació del Consell de Ministres en la reunió del dia 15 de març de 2013,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Compatibilitat entre la pensió de jubilació i el treball

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. El que disposa aquest capítol és aplicable a tots els règims del sistema de la Seguretat Social, excepte al règim de classes passives de l'Estat, que es regeix pel que disposa la seva normativa específica.

L'exercici d'un lloc de treball o alt càrrec al sector públic, delimitat en el paràgraf segon de l'article 1.1 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, és incompatible amb la percepció de la pensió de jubilació.

2. La modalitat de jubilació que regula aquest capítol s'entén aplicable sense perjudici del règim jurídic previst per a qualssevol altres modalitats de compatibilitat entre pensió i treball, establertes legalment o reglamentàriament.

Article 2. Requisits.

Sense perjudici del que estableix l'article 165 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, el gaudi de la pensió de jubilació, en la seva modalitat contributiva, és compatible amb la realització de qualsevol treball per compte d'altri o per compte propi del pensionista, en els termes següents:

a) L'accés a la pensió ha d'haver tingut lloc una vegada complerta l'edat que sigui aplicable en cada cas, segons el que estableixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, sense que, a aquests efectes, siguin admissibles jubilacions acollides a bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables a l'interessat.

b) El percentatge aplicable a la base reguladora respectiva a l'efecte de determinar la quantia de la pensió causada ha d'arribar al 100 per 100.

c) El treball compatible es pot fer a temps complet o a temps parcial.

Article 3. Quantia de la pensió.

1. La quantia de la pensió de jubilació compatible amb el treball ha de ser equivalent al 50 per 100 de l'import resultant en el reconeixement inicial, una vegada aplicat, si escau, el límit màxim de pensió pública, o del que s'estigui percebent, en el moment d'inici de la compatibilitat amb el treball, excloent-ne, en tot cas, el complement per mínims, sigui quina sigui la jornada laboral o l'activitat que dugui a terme el pensionista.

La pensió s'ha de revalorar en la seva integritat en els termes establerts per a les pensions del sistema de la Seguretat Social. No obstant això, mentre es mantingui el treball compatible, l'import de la pensió més les revaloracions acumulades s'ha de reduir en un 50 per 100.

2. El pensionista no té dret als complements per a pensions inferiors a la mínima durant el temps en què compatibilitzi la pensió amb el treball.

3. El beneficiari té la consideració de pensionista a tots els efectes.

4. Finalitzada la relació laboral per compte d'altri o produït el cessament en l'activitat per compte propi, s'ha de restablir la percepció íntegra de la pensió de jubilació.

Article 4. *Cotització.*

Durant la realització del treball per compte d'altri o per compte propi, compatible amb la pensió de jubilació, els empresaris i els treballadors han de cotitzar a la Seguretat Social únicament per incapacitat temporal i per contingències professionals, segons la normativa reguladora del règim del sistema de la Seguretat Social corresponent, si bé queden subjectes a una cotització especial de solidaritat del 8 per 100, no computable per a les prestacions, que en els règims de treballadors per compte d'altri s'ha de distribuir entre empresari i treballador, de manera que ha d'anar a càrrec de l'empresari el 6 per 100 i del treballador el 2 per 100.

CAPÍTOL II

Modificacions en matèria de jubilació a la Seguretat Social

Article 5. *Quantia de la pensió de jubilació en els supòsits d'anticipació en l'accés a aquesta.*

Es modifica l'apartat cinc de l'article 4 de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, i es fa una nova redacció de l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 163 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«3. Quan per determinar la quantia d'una pensió de jubilació s'hagin d'aplicar coeficients reductors per edat en el moment del fet causant, aquells s'han d'aplicar sobre l'import de la pensió resultant d'aplicar a la base reguladora el percentatge que correspongui per mesos de cotització. Una vegada aplicats aquests coeficients reductors, l'import resultant de la pensió no pot ser superior a la quantia resultant de reduir el límit màxim de pensió en un 0,50 per 100 per cada trimestre o fracció de trimestre d'anticipació.

4. El coeficient del 0,50 per 100 a què es refereix l'apartat anterior no és aplicable en els supòsits següents:

a) Quan es tracti de jubilacions causades a l'empara del que estableix la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera.

b) En els casos de jubilacions anticipades de conformitat amb les previsions de l'apartat 1 de l'article 161 bis, en relació amb els grups o activitats professionals els treballs dels quals siguin de naturalesa excepcionalment penosa, tòxica, perillosa o insalubre, o es refereixin a persones amb discapacitat.»

Article 6. *Modificació de la jubilació anticipada.*

Es fa una nova redacció de l'apartat u de l'article 5 de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, en els termes següents:

«U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 161 bis, en els termes següents:

2. S'estableixen dues modalitats d'accés a la jubilació anticipada, la que deriva del cessament en el treball per una causa no imputable al treballador i la que deriva de la voluntat de l'interessat, per a les quals s'exigeixen els requisits següents:

A) Respecte de la derivada del cessament en el treball per una causa no imputable a la lliure voluntat del treballador.

a) Tenir complerta una edat que sigui inferior en quatre anys, com a màxim, a l'edat que en cada cas sigui aplicable segons el que estableixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena, sense que a aquests efectes siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'apartat anterior.

b) Estar inscrits a les oficines d'ocupació com a demandants d'ocupació durant un termini de, com a mínim, sis mesos immediatament anteriors a la data de la sol·licitud de la jubilació.

c) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de 33 anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. Exclusivament a aquests efectes, només es computa el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

d) Que el cessament en el treball s'hagi produït com a conseqüència d'una situació de reestructuració empresarial que impedeixi la continuïtat de la relació laboral. A aquests efectes, les causes d'extinció del contracte de treball que poden donar dret a l'accés a aquesta modalitat de jubilació anticipada són les següents:

a. L'acomiadament col·lectiu per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, conforme a l'article 51 de l'Estatut dels treballadors.

b. L'acomiadament objectiu per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, conforme a l'article 52.c) de l'Estatut dels treballadors.

c. L'extinció del contracte per resolució judicial, conforme a l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

d. La mort, jubilació o incapacitat de l'empresari individual, sense perjudici del que disposa l'article 44 de l'Estatut dels treballadors, o l'extinció de la personalitat jurídica del contractant.

e. L'extinció del contracte de treball motivada per l'existència de força major constatada per l'autoritat laboral conforme al que estableix l'article 51.7 de l'Estatut dels treballadors.

En els supòsits que preveuen les lletres a i b, per poder accedir a la jubilació anticipada derivada de cessament en el treball per causa no imputable al treballador, és necessari que aquest acrediti haver percebut la indemnització corresponent derivada de l'extinció del contracte de treball o haver interposat una demanda judicial en reclamació d'aquesta indemnització o d'impugnació de la decisió extintiva.

La percepció de la indemnització s'ha d'acreditar mitjançant el document de la transferència bancària rebuda o la documentació acreditativa equivalent.

L'extinció de la relació laboral de la dona treballadora com a conseqüència de ser víctima de la violència de gènere dóna accés a aquesta modalitat de jubilació anticipada.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest apartat A), la pensió és objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada trimestre o fracció de trimestre que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena, dels coeficients següents en funció del període de cotització acreditat:

1r. Coeficient de l'1,875 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització inferior a 38 anys i 6 mesos.

2n. Coeficient de l'1,750 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a 38 anys i 6 mesos i inferior a 41 anys i 6 mesos.

3r. Coeficient de l'1,625 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a 41 anys i 6 mesos i inferior a 44 anys i 6 mesos.

4t. Coeficient de l'1,500 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a 44 anys i 6 mesos.

Exclusivament als efectes de determinar l'esmentada edat legal de jubilació, es considera com a tal la que li hauria correspost al treballador si hagués seguit cotitzant durant el termini comprès entre la data del fet causant i el compliment de l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableixen l'article 161.1 a) i la disposició transitòria vintena.

Per al còmput dels períodes de cotització s'han de prendre períodes complets, sense que s'equipari a un període la fracció d'aquest.

B) Respecte de l'accés anticipat a la jubilació per voluntat de l'interessat:

a) Tenir complerta una edat que sigui inferior en dos anys, com a màxim, a l'edat que en cada cas sigui aplicable segons el que estableixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena, sense que a aquests efectes siguin aplicables els coeficients reductors a què es refereix l'apartat anterior.

b) Acreditar un període mínim de cotització efectiva de 35 anys, sense que, a aquests efectes, es tingui en compte la part proporcional per pagues extraordinàries. Exclusivament a aquests efectes, només es computa el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

c) Una vegada acreditats els requisits generals i específics d'aquesta modalitat de jubilació, l'import de la pensió a percebre ha de resultar superior a la quantia de la pensió mínima que correspondria a l'interessat per la seva situació familiar en complir els 65 anys d'edat. En cas contrari, no es pot accedir a aquesta fórmula de jubilació anticipada.

En els casos d'accés a la jubilació anticipada a què es refereix aquest apartat B), la pensió és objecte de reducció mitjançant l'aplicació, per cada trimestre o fracció de trimestre que, en el moment del fet causant, li falti al treballador per complir l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena, dels coeficients següents en funció del període de cotització acreditat:

1r. Coeficient del 2 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització inferior a 38 anys i 6 mesos.

2n. Coeficient de l'1,875 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a 38 anys i 6 mesos i inferior a 41 anys i 6 mesos.

3r. Coeficient de l'1,750 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a 41 anys i 6 mesos i inferior a 44 anys i 6 mesos.

4t. Coeficient de l'1,625 per 100 per trimestre quan s'acrediti un període de cotització igual o superior a 44 anys i 6 mesos.

Exclusivament als efectes de determinar l'esmentada edat legal de jubilació, es considera com a tal la que li hauria correspost al treballador si hagués seguit cotitzant durant el termini comprès entre la data del fet causant i el compliment de l'edat legal de jubilació que en cada cas resulti de l'aplicació del que estableixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena.

Per al còmput dels períodes de cotització s'han de prendre períodes complets, sense que s'equipari a un període la fracció d'aquest.»

Article 7. *Modificació de la jubilació parcial.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat u de l'article 6, en els termes següents:

«U. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 166, en els termes següents:

1. Els treballadors que hagin complert l'edat a què es refereixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena i reuneixin els requisits per causar dret a la pensió de jubilació, sempre que es produeixi una reducció de la seva jornada de treball compresa entre un mínim del 25 per 100 i un màxim del 50 per 100, poden accedir a la jubilació parcial sense necessitat de la formalització simultània d'un contracte de relleu. Els percentatges indicats s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

2. Així mateix, sempre que amb caràcter simultani es formalitzi un contracte de relleu en els termes que preveu l'article 12.7 de l'Estatut dels treballadors, els treballadors a temps complet poden accedir a la jubilació parcial quan reuneixin els requisits següents:

a) Haver complert les edats següents sense que, a aquests efectes, es tinguin en compte les bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables a l'interessat.

Any del fet causant	Edat exigida segons períodes cotitzats en el moment del fet causant		Edat exigida amb 33 anys cotitzats en el moment del fet causant
2013	61 i 61 i 1 mes	33 anys i 3 mesos o més	61 i 2 mesos
2014	61 i 61 i 2 mesos	33 anys i 6 mesos o més	61 i 4 mesos
2015	61 i 61 i 3 mesos	33 anys i 9 mesos o més	61 i 6 mesos
2016	61 i 61 i 4 mesos	34 anys o més	61 i 8 mesos
2017	61 i 61 i 5 mesos	34 anys i 3 mesos o més	61 i 10 mesos
2018	61 i 61 i 6 mesos	34 anys i 6 mesos o més	62 anys
2019	61 i 61 i 8 mesos	34 anys i 9 mesos o més	62 i 4 mesos
2020	61 i 61 i 10 mesos	35 anys o més	62 i 8 mesos
2021	62 anys	35 anys i 3 mesos o més	63 anys
2022	62 i 62 i 2 mesos	35 anys i 6 mesos o més	63 i 4 mesos
2023	62 i 62 i 4 mesos	35 anys i 9 mesos o més	63 i 8 mesos
2024	62 i 62 i 6 mesos	36 anys o més	64 anys
2025	62 i 62 i 8 mesos	36 anys i 3 mesos o més	64 i 4 mesos
2026	62 i 62 i 10 mesos	36 anys i 3 mesos o més	64 i 8 mesos
2027 i següents	63 anys	36 anys i 6 mesos	65 anys

L'escala d'edats indicada no és aplicable als treballadors a què es refereix la norma 2a de l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera, als quals s'exigeix haver complert l'edat de 60 anys sense que, a aquests efectes, es tinguin en compte les bonificacions o anticipacions de l'edat de jubilació que puguin ser aplicables als interessats.

b) Acreditar un període d'antiguitat a l'empresa de, com a mínim, 6 anys immediatament anteriors a la data de la jubilació parcial. A aquest efecte s'ha de computar l'antiguitat acreditada a l'empresa anterior si hi ha hagut una successió d'empresa en els termes que preveu l'article 44 de l'Estatut dels treballadors, o en empreses pertanyents al mateix grup.

c) Que la reducció de la seva jornada de treball estigui compresa entre un mínim d'un 25 per 100 i un màxim del 50 per 100, o del 75 per 100 per als supòsits en què el treballador rellevista sigui contractat a jornada completa mitjançant un contracte de durada indefinida, sempre que s'acreditin la resta dels requisits. Aquests percentatges s'entenen referits a la jornada d'un treballador a temps complet comparable.

d) Acreditar un període de cotització de 33 anys en la data del fet causant de la jubilació parcial, sense que a aquests efectes es tingui en compte la part proporcional corresponent per pagues extraordinàries. Exclusivament a aquests efectes, només es computa el període de prestació del servei militar obligatori o de la prestació social substitutòria, amb el límit màxim d'un any.

En el supòsit de persones amb discapacitat en grau igual o superior al 33 per 100, el període de cotització exigít és de 25 anys.

e) Que hi hagi una correspondència entre les bases de cotització del treballador rellevista i del jubilat parcial, de manera que la corresponent al treballador rellevista no pot ser inferior al 65 per 100 de la mitjana de les bases de cotització corresponents als sis últims mesos del període de base reguladora de la pensió de jubilació parcial.

f) Els contractes de relleu que s'estableixin com a conseqüència d'una jubilació parcial han de tenir, com a mínim, una durada igual al temps que li falti al treballador substituït per arribar a l'edat de jubilació a què es refereixen l'article 161.1 a) i la disposició transitòria vintena.

En els casos a què es refereix la lletra c), en què el contracte de relleu sigui de caràcter indefinit i a temps complet, s'ha de mantenir almenys durant una durada igual al resultat de sumar dos anys al temps que li falti al treballador substituït per arribar a l'edat de jubilació a què es refereixen l'article 161.1 a) i la disposició transitòria vintena. En el supòsit que el contracte s'extingeixi abans d'arribar a la durada mínima indicada, l'empresari està obligat a formalitzar un nou contracte en els mateixos termes de l'extingit, pel temps restant. En cas d'incompliment per part de l'empresari de les condicions que estableix el present article en matèria de contracte de relleu, és responsable del reintegrament de la pensió que hagi percebut el pensionista a temps parcial.

g) Sense perjudici de la reducció de jornada a què es refereix la lletra c), durant el període de gaudi de la jubilació parcial, empresa i treballador han de cotitzar per la base de cotització que, si s'escau, hauria correspost si aquest hagués seguit treballant a jornada completa.»

Dos. Es modifica l'apartat tres de l'article 6, en els termes següents:

«Tres. S'afegeix una nova disposició transitòria, la vint-i-dosena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria vint-i-dosena. *Normes transitòries sobre jubilació parcial.*

1. L'exigència del requisit de l'edat a què es refereixen l'apartat 1 i la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 166 s'ha d'aplicar de manera gradual, conforme al que preveu la disposició transitòria vintena d'aquesta Llei.

2. La base de cotització durant la jubilació parcial a què es refereix la lletra g) de l'apartat 2 de l'article 166 s'ha d'aplicar de manera gradual conforme als percentatges calculats sobre la base de cotització a jornada completa d'acord amb l'escala següent:

a) Durant l'any 2013, la base de cotització ha de ser equivalent al 50 per 100 de la base de cotització que hauria correspost a jornada completa.

b) Per cada any transcorregut a partir de l'any 2014 s'ha d'incrementar un 5 per 100 més fins a arribar al 100 per 100 de la base de cotització que li hauria correspost a jornada completa.

c) En cap cas el percentatge de base de cotització fixat per a cada exercici a l'escala anterior pot resultar inferior al percentatge d'activitat laboral efectivament realitzada.»

Article 8. Normes transitòries en matèria de pensió de jubilació.

Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de la disposició final dotzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, en els termes següents:

«2. S'ha de seguir aplicant la regulació de la pensió de jubilació, en les diferents modalitats, requisits d'accés, condicions i regles de determinació de prestacions, vigents abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, a les pensions de jubilació que es causin abans de l'1 de gener de 2019, en els supòsits següents:

a) Les persones la relació laboral de les quals s'hagi extingit abans de l'1 d'abril de 2013, sempre que amb posterioritat a aquesta data no tornin a quedar incloses en algun dels règims del sistema de la Seguretat Social.

b) Les persones amb relació laboral suspesa o extingida com a conseqüència de decisions adoptades en expedients de regulació d'ocupació, o per mitjà de convenis col·lectius de qualsevol àmbit, acords col·lectius d'empresa, així com per decisions adoptades en procediments concursals, aprovats, subscrits o declarats amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013, sempre que l'extinció o la suspensió de la relació laboral es produeixi amb anterioritat a l'1 de gener de 2019.

c) Els qui hagin accedit a la pensió de jubilació parcial amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013, així com les persones incorporades abans de la data esmentada a plans de jubilació parcial recollits en convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa amb independència que l'accés a la jubilació parcial s'hagi produït amb anterioritat a posterioritat a l'1 d'abril de 2013.

En els supòsits a què es refereixen els apartats b) i c) en què l'aplicació de la legislació anterior tingui l'origen en decisions adoptades o en plans de jubilació parcial inclosos en acords col·lectius d'empresa, és condició indispensable que els indicats acords col·lectius d'empresa estiguin degudament registrats a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a l'Institut Social de la Marina, si s'escau, en el termini que es determini reglamentàriament.»

CAPÍTOL III

Modificació del contracte a temps parcial i del contracte de relleu

Article 9. Contracte a temps parcial i contracte de relleu.

Es fa una nova redacció de la disposició final primera de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, en els termes següents:

«Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

Es fa una nova redacció dels apartats 6 i 7 de l'article 12 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, en els termes següents:

“6. Perquè el treballador pugui accedir a la jubilació parcial, en els termes que estableixen l'apartat 2 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social i altres disposicions concordants, ha d'acordar amb la seva empresa una reducció de jornada i de salari d'entre un mínim del 25 per 100 i un màxim del 50 per 100, conforme a l'esmentat article 166, i l'empresa ha de concertar simultàniament un

contracte de relleu, d'acord amb el que estableix l'apartat següent, a fi de substituir la jornada de treball deixada vacant pel treballador que es jubila parcialment. També es pot concertar el contracte de relleu per substituir els treballadors que es jubilin parcialment després d'haver complert l'edat que estableixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena de la Llei general de la Seguretat Social.

La reducció de jornada i de salari pot arribar al 75 per 100 quan el contracte de relleu es concerta a jornada completa i amb durada indefinida, sempre que el treballador compleixi els requisits que estableix l'article 166.2.c) de la Llei general de la Seguretat Social.

L'execució d'aquest contracte de treball a temps parcial i la seva retribució són compatibles amb la pensió que la Seguretat Social reconegui al treballador en concepte de jubilació parcial.

La relació laboral s'extingeix en produir-se la jubilació total del treballador.

7. El contracte de relleu s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) S'ha de formalitzar amb un treballador en situació de desocupació o que tingui concertat amb l'empresa un contracte de durada determinada.

b) Llevat del supòsit que preveu el paràgraf segon de l'apartat 6, la durada del contracte de relleu que es formalitzi com a conseqüència d'una jubilació parcial ha de ser indefinida o, com a mínim, igual al temps que falti al treballador substituït per arribar a l'edat establerta a l'apartat 1 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social o, transitòriament, les edats que preveu la disposició transitòria vintena. Si, en complir l'edat esmentada, el treballador jubilat parcialment continua a l'empresa, el contracte de relleu que s'hagi formalitzat per durada determinada es pot prorrogar mitjançant acord amb les parts per períodes anuals, i s'extingeix, en tot cas, en finalitzar el període corresponent a l'any en què es produeixi la jubilació total del treballador rellevat.

En el supòsit que preveu el paràgraf segon de l'apartat 6, el contracte de relleu ha d'arribar almenys a una durada igual al resultat de sumar dos anys al temps que li falti al treballador substituït per arribar a l'edat de jubilació a què es refereixen l'article 161.1.a) i la disposició transitòria vintena de la Llei general de la Seguretat Social. En el supòsit que el contracte s'extingeixi abans d'arribar a la durada mínima indicada, l'empresari està obligat a formalitzar un nou contracte en els mateixos termes de l'extingit, pel temps restant.

En el cas del treballador jubilat parcialment després d'haver complert l'edat que preveu l'apartat 1 de l'article 166 de la Llei general de la Seguretat Social, o transitòriament, les edats que preveu la seva disposició transitòria vintena, la durada del contracte de relleu que pot formalitzar l'empresa per substituir la part de jornada deixada vacant per aquest pot ser indefinida o anual. En aquest segon cas, el contracte es prorroga automàticament per períodes anuals i s'extingeix, en tot cas, en finalitzar el període corresponent a l'any en què es produeixi la jubilació total del treballador rellevat.

c) Llevat del supòsit que preveu el paràgraf segon de l'apartat 6, el contracte de relleu es pot formalitzar a jornada completa o a temps parcial. En tot cas, la durada de la jornada ha de ser, com a mínim, igual a la reducció de jornada acordada pel treballador substituït. L'horari de treball del treballador rellevista pot completar el del treballador substituït o simultaniejar-se amb ell.

d) El lloc de treball del treballador rellevista pot ser el mateix del treballador substituït. En tot cas, hi ha d'haver una correspondència entre les bases de cotització de tots dos, en els termes que preveu l'article 166.2 e) de la Llei general de la Seguretat Social.

e) En la negociació col·lectiva es poden establir mesures per impulsar la formalització de contractes de relleu.»»

CAPÍTOL IV

Mesures per evitar la discriminació dels treballadors de més edat en els acomiadaments col·lectius

Article 10. *Règim d'aportacions econòmiques per acomiadaments.*

La disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setzena. *Aportacions econòmiques per acomiadaments que afectin treballadors de cinquanta anys o més en empreses amb beneficis.*

1. Les empreses que efectuïn acomiadaments col·lectius d'acord amb el que estableix l'article 51 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, han d'efectuar una aportació econòmica al Tresor Públic, sempre que concorrin les circumstàncies següents:

a) Que els acomiadaments col·lectius siguin realitzats per empreses de més de 100 treballadors o per empreses que formin part de grups d'empreses que ocupin aquest nombre de treballadors.

b) Que el percentatge de treballadors acomiadats de cinquanta anys d'edat o més sobre el total de treballadors acomiadats sigui superior al percentatge de treballadors de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors de l'empresa.

Als efectes del càlcul del percentatge de treballadors acomiadats de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors acomiadats, s'han d'incloure els treballadors afectats per l'acomiadament col·lectiu i aquells els contractes dels quals s'hagin extingit per iniciativa de l'empresa en virtut d'altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels que preveu l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, sempre que aquestes extincions de contractes s'hagin produït en els tres anys anteriors o en l'any posterior a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

Als efectes del càlcul del percentatge de treballadors de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors de l'empresa, s'ha de tenir en compte la plantilla de l'empresa a la data d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

c) Que, tot i concórrer les causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció que justifiquin l'acomiadament col·lectiu, es compleixi alguna de les dues condicions següents:

1a Que les empreses o el grup d'empreses del qual formin part hagin tingut beneficis en els dos exercicis econòmics anteriors a aquell en què l'empresari inicia el procediment d'acomiadament col·lectiu.

2a Que les empreses o el grup d'empreses del qual formin part obtinguin beneficis en almenys dos exercicis econòmics consecutius dins del període comprès entre l'exercici econòmic anterior a la data d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu i els quatre exercicis econòmics posteriors a la data esmentada.

A aquests efectes, es considera que una empresa ha tingut beneficis quan el resultat de l'exercici, tal com es defineix en els models de comptes anuals de pèrdues i guanys, tant normal com abreujat, recollits al Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el Pla general de comptabilitat, o a la normativa comptable que sigui aplicable, sigui positiu.

2. Per calcular l'aportació econòmica a què es refereix l'apartat anterior, s'ha de prendre en consideració l'import brut, des de la data de l'acomiadament, de les prestacions i subsidis per desocupació dels treballadors de cinquanta anys d'edat o

més afectats per l'acomiadament col·lectiu, incloses les cotitzacions a la Seguretat Social realitzades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal d'acord amb el que estableixen els apartats següents. També s'han d'incloure als efectes del càlcul de l'aportació econòmica els imports abonats pel Servei Públic d'Ocupació Estatal pels referits conceptes dels treballadors de cinquanta anys o més els contractes dels quals s'hagin extingit per iniciativa de l'empresa en virtut d'altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels que preveu l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, sempre que les esmentades extincions de contractes s'hagin produït en els tres anys anteriors o en l'any posterior a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

No obstant això, s'han d'excloure del càlcul de l'aportació econòmica, a petició de l'empresa afectada, els imports de prestacions i subsidis per desocupació dels treballadors de cinquanta anys d'edat o més afectats que hagin estat objecte de recol·locació a la mateixa empresa, o en una altra empresa del grup del qual formi part, o en qualsevol altra empresa, en els sis mesos següents a la data en què es produeixi l'extinció dels seus contractes de treball. En aquests casos l'empresa ha d'acreditar aquests aspectes en el procediment.

3. L'import de l'aportació s'ha de determinar anualment mitjançant l'aplicació del tipus que estableix l'apartat 4 sobre cada un dels conceptes següents:

a) Quantia total efectivament abonada pel Servei Públic d'Ocupació Estatal per prestacions per desocupació de nivell contributiu dels treballadors de cinquanta anys o més afectats pels acomiadaments, generades totalment o parcialment en virtut de les cotitzacions acreditades a l'empresa que en va promoure l'acomiadament.

b) Quantia total efectivament abonada pel Servei Públic d'Ocupació Estatal per cotitzacions a la Seguretat Social a càrrec de l'entitat gestora de les prestacions per desocupació pels treballadors afectats, durant el període de percepció d'aquestes.

c) Un cànon fix per cada treballador que hagi esgotat la prestació per desocupació de nivell contributiu i que comenci a percebre algun subsidi dels que estableix l'article 215.1.1). a) i b), i 215.1.3) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. Aquest cànon s'ha de calcular mitjançant la totalització durant un període de sis anys de la suma del cost anual del subsidi per desocupació més el de la cotització per jubilació per compte de l'entitat gestora en l'any de l'esgotament.

També s'ha de fer efectiu el cànon fix per cada treballador que, sense tenir dret al cobrament de la prestació per desocupació contributiva, accedeixi directament al subsidi per desocupació que preveu l'article 215.1.2) de l'esmentat text refós de la Llei general de la Seguretat Social, com a conseqüència de la situació legal de desocupació motivada per l'acomiadament.

4. El tipus aplicable és el que fixa l'escala següent en funció del nombre de treballadors de l'empresa, del nombre de treballadors de cinquanta anys d'edat o més afectats per l'acomiadament i del percentatge dels beneficis de l'empresa sobre els ingressos:

Tipus aplicable per calcular l'aportació econòmica

Percentatge de treballadors afectats de 50 anys o més en relació amb el nombre de treballadors acomiadats	Percentatge de beneficis sobre els ingressos	Nombre de treballadors a l'empresa		
		Més de 2.000	Entre 1.000 i 2.000	Entre 101 i 999
Més del 35%.	Més del 10%.	100%	95%	90%
	Menys del 10%.	95%	90%	85%

Percentatge de treballadors afectats de 50 anys o més en relació amb el nombre de treballadors acomiadats	Percentatge de beneficis sobre els ingressos	Nombre de treballadors a l'empresa		
		Més de 2.000	Entre 1.000 i 2.000	Entre 101 i 999
Entre 15% i 35%.	Més del 10%.	95%	90%	85%
	Menys del 10%.	90%	85%	80%
Menys del 15%.	Més del 10%.	75%	70%	65%
	Menys del 10%.	70%	65%	60%

5. Als efectes del que disposa l'apartat anterior s'han de tenir en compte les regles següents:

a) El percentatge de treballadors acomiadats de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors acomiadats es calcula any a any, dins del període previst per a la realització dels acomiadaments que figuri en la comunicació de la decisió empresarial a l'autoritat laboral després de la finalització del període de consultes, tenint en compte el nombre total dels dos col·lectius que ha estat objecte d'acomiadament fins a l'any en què s'efectua el càlcul.

b) En el supòsit a què es refereix l'apartat 1.c).1a, els beneficis de l'empresa o grup d'empreses es quantifiquen en funció del percentatge mitjà d'aquests respecte dels ingressos obtinguts en els dos exercicis immediatament anteriors a aquell en què s'iniciï el procediment d'acomiadament col·lectiu.

c) En el supòsit a què es refereix l'apartat 1.c).2a, els beneficis de l'empresa o grup d'empreses es quantifiquen en funció del percentatge mitjà d'aquests respecte dels ingressos obtinguts en els dos primers exercicis consecutius en què l'empresa hagi obtingut beneficis dins del període que indica l'apartat esmentat.

d) El nombre de treballadors de l'empresa o grup d'empreses es calcula segons els que estiguin en alta a l'empresa o grup d'empreses a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu, amb independència que treballin a jornada completa o a temps parcial.

6. En el supòsit a què es refereix l'apartat 1.c).2a, el càlcul de la primera aportació ha d'incloure tots els conceptes que estableix l'apartat 3 corresponents al període comprès des de la data dels acomiadaments fins al segon exercici consecutiu, inclòs aquest, en què l'empresa hagi obtingut beneficis. S'ha de considerar aquest mateix període per determinar el percentatge de treballadors als efectes de l'aplicació de la regla que estableix l'apartat 5.a).

7. Les empreses a què es refereix aquesta disposició han de presentar, davant l'autoritat laboral competent en el procediment d'acomiadament col·lectiu, un certificat signat per una persona amb poder suficient en el qual ha de constar la informació que es determini reglamentàriament, en els terminis següents:

a) Quan concorrin les circumstàncies que estableix l'apartat 1, lletres a), b) i c).1a, tres mesos a comptar des que finalitzi l'any següent a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

b) Quan concorrin les circumstàncies que estableix l'apartat 1, lletres a), b) i c).2a, abans que finalitzi l'exercici immediatament posterior a aquell en què es compleixi l'últim dels tres requisits esmentats.

En els dos casos, l'autoritat laboral ha de remetre el certificat esmentat al Servei Públic d'Ocupació Estatal.

8. El procediment per a la liquidació i el pagament de l'aportació econòmica s'ha de determinar reglamentàriament.

9. Quan l'acomiadament col·lectiu impliqui la cessació total de l'activitat de l'empresa en el territori espanyol, es poden adoptar les mesures cautelars oportunes, d'acord amb la llei, per assegurar el cobrament del deute corresponent a l'aportació econòmica, encara que aquesta no hagi estat objecte de quantificació i liquidació amb caràcter previ.

10. En el supòsit de canvi de titularitat de l'empresa, el nou empresari queda subrogat en les obligacions que estableix aquesta disposició.

11. És exigible l'aportació a què es refereix aquesta disposició quan l'empresa procedeixi a aplicar mesures temporals de regulació d'ocupació que afectin treballadors de cinquanta anys o més amb caràcter previ a l'extinció dels contractes de treball dels mateixos treballadors, en virtut d'acomiadament col·lectiu o altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels que preveu l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, sempre que no hagi transcorregut més d'un any entre la finalització de la situació legal de desocupació derivada de l'aplicació de les mesures temporals de regulació d'ocupació i l'extinció del contracte de cada treballador.

En tot cas, per calcular l'aportació econòmica s'ha de tenir en compte l'import de les quantitats realitzades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal a què es refereix l'apartat 2, durant els períodes d'aplicació de mesures de regulació temporal d'ocupació previs a l'extinció dels contractes, inclosos, si s'escau, els que puguin correspondre en concepte de reposició de la durada de la prestació per desocupació de nivell contributiu, sense perjudici del que estableix l'apartat 3.c).

12. Almenys el 50% de les quantitats recaptades en l'exercici immediatament anterior s'han de consignar en el pressupost inicial del Servei Públic d'Ocupació Estatal amb la finalitat de finançar accions i mesures de reinserció laboral específiques per al col·lectiu dels treballadors de cinquanta anys o més que estiguin en situació legal de desocupació, per a la qual cosa en el pressupost del Servei Públic d'Ocupació Estatal han de constar crèdits destinats a finançar aquest tipus d'accions i mesures.

13. Als efectes que preveu aquesta disposició, es consideren inclosos en el concepte d'empresa els ens, organismes i entitats que formin part del sector públic i no tinguin la consideració d'administració pública de conformitat amb el que preveu l'article 3.2 del text refós de la Llei de contractes del sector públic aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

14. El que preveu aquesta disposició és aplicable als procediments d'acomiadament col·lectiu iniciats a partir de l'1 de gener de 2013.»

Disposició addicional primera. Manteniment de l'ocupació durant la percepció de la pensió de jubilació compatible amb el treball.

Les empreses en les quals es compatibilitzi la prestació de serveis amb el gaudi de la pensió de jubilació de conformitat amb el que disposa el capítol I no han d'haver adoptat decisions extintives improcedents en els sis mesos anteriors a aquesta compatibilitat. La limitació afecta únicament les extincions produïdes amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i per a la cobertura d'aquells llocs de treball del mateix grup professional que els afectats per l'extinció.

Una vegada iniciada la compatibilitat entre pensió i treball, l'empresa ha de mantenir, durant la vigència del contracte de treball del pensionista de jubilació, el nivell d'ocupació existent en aquesta abans el seu inici. En aquest sentit s'ha de prendre com a referència la mitjana diària de treballadors d'alta a l'empresa en el període dels 90 dies anteriors a la compatibilitat, calculat com el quocient que resulti de dividir entre 90 la suma dels treballadors que estiguin en alta a l'empresa en els 90 dies immediatament anteriors al seu inici.

No es consideren incomplertes les obligacions de manteniment de l'ocupació anteriors quan el contracte de treball s'extingeixi per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan un o l'altre sigui declarat o reconegut com a procedent, ni les extincions

causades per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servei objecte del contracte.

Disposició addicional segona. *Nou règim de compatibilitat de la pensió de jubilació o retir de classes passives.*

L'article 33 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«1. Les pensions de jubilació o retir, a què es refereix aquest capítol, són incompatibles amb l'exercici d'un lloc de treball o alt càrrec en el sector públic per part dels seus titulars, entès aquest de conformitat amb el que disposa el paràgraf 2 de l'apartat 1 de l'article 1 de la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, i, a aquest efecte, s'hi han d'aplicar les excepcions previstes a la disposició addicional novena de la dita Llei i, en cas que no es percebin retribucions periòdiques per ocupar càrrecs electius com a membres de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes o de les corporacions locals, les previstes a l'article 5 d'aquesta.

2. Així mateix, amb caràcter general, la percepció de les pensions de jubilació o retir és incompatible amb l'exercici d'una activitat, per compte propi o d'altri, que doni lloc a la inclusió del seu titular en qualsevol règim públic de Seguretat Social.

Sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, la percepció de les pensions de jubilació o retir, en el supòsit que preveu la lletra a) de l'article 28.2 del present text refós, és compatible amb l'exercici d'una activitat, per compte propi o d'altri, que doni lloc a la inclusió del seu titular en qualsevol règim públic de Seguretat Social, en els termes següents:

a) L'edat d'accés a la pensió de jubilació o retir ha de ser, almenys, l'establerta com a edat de jubilació forçosa per al corresponent col·lectiu de funcionaris públics.

b) El percentatge aplicable a l'haver regulador a l'efecte de determinar la quantia de la pensió ha de ser del cent per cent.

En cas de dur a terme una activitat compatible, la quantia de la pensió ha de ser equivalent al cinquanta per cent de l'import resultant en el reconeixement inicial, una vegada aplicat, si escau, el límit màxim de pensió pública, o el que el pensionista estigui percebent en la data d'inici de l'activitat, excloent-ne, en tot cas, el complement per mínims, que no es pot percebre durant el temps en què es compatibilitzi pensió i activitat.

La pensió s'ha de revalorar íntegrament, en els termes establerts per a les pensions del règim de classes passives. No obstant això, mentre es dugui a terme el treball compatible, l'import de la pensió més les revaloracions acumulades s'ha de reduir en un cinquanta per cent.

3. La percepció de les pensions de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat és incompatible amb l'exercici d'una activitat, per compte propi o d'altri, que doni lloc a la inclusió del seu titular en qualsevol règim públic de Seguretat Social.

No obstant això, en els termes que es determinin reglamentàriament, en els supòsits de pensions de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat, quan l'interessat no estigui incapacitat per a totes les professions o oficis, es pot compatibilitzar la percepció de la pensió amb l'exercici de l'activitat esmentada sempre que sigui diferent a la que feia al servei de l'Estat. En aquest cas, i mentre duri la situació esmentada, l'import de la pensió reconeguda s'ha de reduir al 75 per cent de la quantia corresponent, si s'acrediten més de 20 anys de serveis efectius a l'Estat; o al 55 per cent, si l'interessat ha cobert menys de 20 anys de serveis en el moment de la seva jubilació o retir.

4. La percepció de les pensions afectades per les incompatibilitats assenyalades en els apartats anteriors ha de quedar en suspens per mesos complets, des del dia primer del mes següent a l'inici de l'activitat que determina la incompatibilitat fins a l'últim dia del mes en què es finalitzi, sense que això afecti els increments que hagin d'experimentar aquestes pensions, de conformitat amb el que disposa l'article 27 d'aquest text.

Com a excepció als efectes de la suspensió que assenjala el paràgraf anterior, si l'activitat incompatible s'inicia el primer dia d'un mes la suspensió de l'abonament és procedent des del primer dia del mes en què es realitzi l'activitat incompatible.

En el supòsit que regula l'apartat 2 anterior, tant la reducció com el restabliment de l'import íntegre de la pensió s'ha de dur a terme per mesos complets, amb els efectes que assenyalen els paràgrafs anteriors.

5. La situació econòmica dels perceptors de pensions de jubilació o retir s'ha de revisar d'ofici, amb la periodicitat que es determini reglamentàriament, als efectes de l'aplicació de les normes anteriors, sense perjudici de les revisions que siguin procedents a instància de l'interessat.»

Disposició addicional tercera. Aplicació del nou règim de compatibilitat de la pensió de jubilació o retir de classes passives.

El règim de compatibilitats de la pensió de jubilació o retir de classes passives que regula la disposició addicional segona és aplicable a les pensions que es causin o s'hagin causat a partir de l'1 de gener de 2009, sense perjudici que els efectes econòmics no poden ser, en cap cas, anteriors a la data d'entrada en vigor de la present norma.

Les pensions de jubilació o retir causades amb anterioritat a l'1 de gener de 2009 mantenen el règim d'incompatibilitats que els era aplicable.

Disposició addicional quarta. Col·laboració de la Inspecció de Treball i Seguretat Social en relació amb la jubilació anticipada.

La Inspecció de Treball i Seguretat Social ha de prestar la seva col·laboració i suport a les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social, a l'efecte de comprovar que l'accés a la modalitat de jubilació anticipada derivada del cessament en el treball per causa no imputable a la lliure voluntat del treballador, a què es refereix l'apartat 2.A) de l'article 161 bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, es produeix de conformitat amb els requisits que s'hi exigeixen, i en cas d'infracció ha de procedir d'acord amb el que disposen els articles 23.1.c) i e) i 26. 1 i 3 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost. En aquests supòsits, la graduació de les sancions corresponents a les infraccions molt greus tipificades a les lletres c) i e) de l'article 23.1 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, s'ha de dur a terme d'acord amb el que disposa l'article 39 de la norma esmentada. En aquest sentit, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'aprovar criteris d'aplicació uniforme que garanteixin el degut retret administratiu a les actuacions de naturalesa fraudulenta.

La Inspecció de Treball i Seguretat Social ha d'extremar, en particular, els controls sobre els supòsits en frau de llei relatius als acomiadaments objectius per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de la producció, de conformitat amb l'article 52.c) de l'Estatut dels treballadors, així com l'extinció del contracte de treball motivada per l'existència de força major constatada per l'autoritat laboral d'acord amb el que estableix l'article 51.7 de l'Estatut dels treballadors.

La col·laboració ha d'arribar a incloure en el Pla integrat d'actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, d'acord amb els plans anuals d'objectius acordats amb les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social, una planificació específica dirigida a prevenir i reprimir els supòsits de simulació de la relació laboral, altes fictícies i connivència per a l'accés indegut a la jubilació anticipada, que estableixi per a això les

accions a realitzar i els objectius a aconseguir, així com les mesures necessàries per facilitar-ne el compliment.

El Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social ha d'aprovar criteris d'aplicació uniforme que permetin a les entitats gestores i serveis comuns de la Seguretat Social i a la Inspecció de Treball i Seguretat Social realitzar actuacions de control davant possibles supòsits de frau en l'accés indegut a la jubilació anticipada.

Disposició addicional cinquena. *Informe sobre la Recomanació 16a del Pacte de Toledo.*

El Govern, en el marc de l'informe sobre el grau de desenvolupament de la previsió social complementària i sobre les mesures que es podrien adoptar per promoure'n el desenvolupament a Espanya, que preveu la disposició addicional dinovena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, ha de fer les propostes oportunes per regular la possibilitat del rescat de les aportacions realitzades a plans i fons de pensions, que regula el Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, una vegada s'arribi a l'edat legal de jubilació del partípic, encara que es compatibilitzi el gaudi de la pensió de jubilació del sistema de la Seguretat Social amb la realització de qualsevol treball per compte d'altri o per compte propi en els termes que defineix el primer capítol d'aquest Decret Llei.

Disposició addicional sisena. *Actuació de la Comissió Consultiva Nacional de Convenis Col·lectius en l'àmbit de les comunitats autònomes.*

Si en un termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret Llei les comunitats autònomes no han constituït i posat en funcionament un òrgan tripartit equivalent a la Comissió Consultiva Nacional de Convenis Col·lectius o subscrit un conveni de col·laboració amb el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social que acordi l'actuació de la Comissió en l'àmbit territorial de les comunitats signants, la Comissió Consultiva Nacional de Convenis Col·lectius, subsidiàriament i mentre no es constitueixin els esmentats òrgans tripartits equivalents, si s'escau, pot conèixer les sol·licituds presentades per les empreses i els representants legals dels treballadors per donar solució a les discrepàncies sorgides per falta d'acord sobre la inaplicació de les condicions de treball, presents en el conveni col·lectiu d'aplicació, quan dita inaplicació afecti centres de treball de l'empresa situats en el territori d'una comunitat autònoma.

Disposició addicional setena. *Informe previ de les entitats, amb participació majoritària o suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, i dels ens, organismes i entitats del sector públic estatal.*

1. Les entitats amb participació majoritària o suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària així com els ens, organismes i entitats que formin part del sector públic estatal i no tinguin la consideració d'administració pública d'acord amb el que preveu l'article 3.2 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, han d'informar una comissió tècnica integrada per representants dels ministeris d'Ocupació i Seguretat Social, Economia i Competitivitat i Hisenda i Administracions Públiques, amb caràcter previ, tant de l'inici de qualsevol procediment d'acomiadament col·lectiu com de qualsevol proposta d'acord a presentar a la representació dels treballadors durant el desenvolupament del període de consultes.

2. Mitjançant disposició reglamentària s'ha de crear i regular el funcionament de la comissió tècnica que preveu l'apartat anterior sense que la seva creació suposi un increment de la despesa pública.

Disposició addicional vuitena. *Polítiques actives d'ocupació per a més grans de 55 anys.*

Els treballadors més grans de 55 anys que hagin esgotat la prestació per desocupació de nivell contributiu o qualsevol dels subsidis per desocupació que estableix el text refós de la Llei general de Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, o no hi tinguin dret, tenen la condició de col·lectiu prioritari per participar en les accions i mesures de polítiques actives d'ocupació que desenvolupin els serveis públics d'ocupació als efectes que preveu l'article 19 octies de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació.

Disposició addicional novena. *Creació d'un comitè d'experts per estudiar el factor de sostenibilitat del sistema de la Seguretat Social.*

El Govern, en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, ha de crear un comitè d'experts independents a fi que elabori un informe sobre el factor de sostenibilitat del sistema de Seguretat Social, per remetre'l a la Comissió del Pacte de Toledo, en línia amb el que preveu la disposició addicional cinquanta-novena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, introduït per la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social.

Disposició transitòria única. *Subsidi per desocupació per a més grans de 55 anys.*

Als titulars del dret al subsidi per desocupació que preveu l'article 215.1.3) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, el naixement del dret dels quals s'hagi iniciat amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, els és aplicable la normativa sobre el requisit de carència de rendes vigent en aquell moment durant tota la durada del subsidi, i a les sol·licituds el naixement del dret al subsidi de les quals s'iniciï a partir de la data de la seva entrada en vigor els és aplicable el que preveu l'apartat u de la disposició final primera d'aquest Reial decret llei.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei, i de manera específica els apartats 1 i 2 de la disposició addicional primera del Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, de millora de la gestió i la protecció social en el sistema especial per a empleats de la llar i altres mesures de caràcter econòmic i social, i l'apartat 3 de l'article 7 del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

U. Es modifica el número 3 de l'apartat 1 de l'article 215, i s'hi afegeix un tercer paràgraf, amb la redacció següent:

«A més, encara que el sol·licitant no tingui rendes, en els termes que estableix aquest article, si té cònjuge i/o fills de menys de 26 anys, o més grans incapacitats o menors acollits, únicament s'entén complert el requisit de carència de rendes quan la suma de les rendes de tots els integrants de la unitat familiar constituïda així, inclòs el sol·licitant, dividida pel nombre de membres que la componen no superi el 75 per cent del salari mínim interprofessional, excloent-ne la part proporcional de dues pagues extraordinàries.»

Dos. Es modifica l'article 229 en els termes següents:

«Sense perjudici de les facultats dels serveis competents quant a inspecció i control a l'efecte de la sanció de les infraccions que es puguin cometre en la percepció de les prestacions per atur, correspon a l'entitat gestora controlar el compliment del que estableix aquest títol i comprovar les situacions de frau que es puguin cometre.

L'entitat gestora pot exigir als treballadors que hagin estat acomiadats en virtut de les lletres c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 208, l'acreditació d'haver percebut la indemnització legal corresponent.

En cas que la indemnització no s'hagi percebut, ni s'hagi interposat cap demanda judicial en reclamació d'aquesta indemnització o d'impugnació de la decisió extintiva, o quan l'extinció de la relació laboral no comporti l'obligació d'abonar una indemnització al treballador, s'ha de reclamar l'actuació de la Inspecció als efectes de comprovar la involuntarietat del cessament en la relació laboral.

Amb aquesta finalitat, l'entitat gestora pot suspendre l'abonament de les prestacions per desocupació quan s'apreciïn indicis suficients de frau en el curs de les investigacions realitzades pels òrgans competents en matèria de lluita contra el frau.»

Tres. S'incorpora un nou apartat, el 6, a la disposició addicional vuitena, en els termes següents:

«6. No obstant el que indiquen els apartats precedents, el que disposa l'article 166.3 i l'escala d'edats inclosa a l'article 166.2 a) no és aplicable als treballadors a què es refereix la norma 2a de la disposició transitòria tercera del Decret 1867/1970, de 9 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei 116/1969, de 30 de desembre, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar.»

Quatre. Es modifica la disposició addicional trenta-novena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional trenta-novena. *Requisit d'estar al corrent en el pagament de les quotes a l'efecte de les prestacions.*

1. En el cas de treballadors que siguin responsables de l'ingrés de cotitzacions, per al reconeixement de les corresponents prestacions econòmiques de la Seguretat Social és necessari que el causant estigui al corrent en el pagament de les cotitzacions de la Seguretat Social, encara que la prestació corresponent sigui reconeguda, com a conseqüència del còmput recíproc de cotitzacions, en un règim de treballadors per compte d'altri.

A aquests efectes és aplicable el mecanisme d'invitació al pagament que preveu l'article 28.2 del Decret 2530/1970, de 20 d'agost, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, sigui quin sigui el règim de la Seguretat Social en què l'interessat estigui incorporat, en el moment d'accedir a la prestació o en què aquesta es causi.

2. Quan l'interessat se l'hagi considerat al corrent en el pagament de les cotitzacions a efectes del reconeixement d'una prestació, en virtut d'un ajornament en el pagament de les quotes degudes, però posteriorment incompleixi els terminis o les condicions d'aquest ajornament, perd la consideració d'estar al corrent en el pagament i, en conseqüència, s'ha de procedir a la suspensió immediata de la prestació reconeguda que estigui percebent, la qual només pot ser rehabilitada un cop hagi saldat el deute amb la Seguretat Social en la seva totalitat. Amb aquesta finalitat, de conformitat amb el que estableix l'article 40.1.b) d'aquesta Llei, l'entitat gestora de la prestació pot detreure de cada mensualitat meritada per l'interessat la corresponent quota deguda.

3. A efectes del reconeixement del dret a una pensió, les cotitzacions corresponents al mes del fet causant de la pensió i als dos mesos previs a aquell, l'ingrés de les quals encara no consti com a tal en els sistemes d'informació de la Seguretat Social, s'han de presumir ingressades sense necessitat que l'interessat ho hagi d'acreditar documentalment. En aquests supòsits, l'entitat gestora ha de revisar, amb periodicitat anual, totes les pensions reconegudes durant l'exercici immediat anterior sota la presumpció de situació d'estar al corrent per verificar l'ingrés puntual i efectiu d'aquestes cotitzacions. En cas contrari, s'ha de procedir immediatament a la suspensió del pagament de la pensió, i s'han d'aplicar les mensualitats retingudes a l'amortització de les quotes degudes fins a la seva extinció total i rehabilitar el pagament de la pensió a partir d'aquest moment.

El que preveu el paràgraf anterior és aplicable sempre que el treballador acrediti el període mínim de cotització exigible, sense computar a aquests efectes el període de tres mesos que s'hi esmenta.»

Cinc. S'introdueix una nova disposició addicional, la seixanta-quatrena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional seixanta-quatrena. *Aplicació de la jubilació parcial als socis de les cooperatives.*

Es poden acollir a la jubilació parcial que regula l'article 166.2 els socis treballadors o de treball de les cooperatives, sempre que estiguin inclosos en el sistema de la Seguretat Social com a assimilats a treballadors per compte d'altri, en els termes de la disposició addicional quarta, que redueixin la seva jornada i drets econòmics en les condicions que preveu l'article 12.6 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i compleixin els requisits que estableix l'article 166.2 de la present Llei, quan la cooperativa concerta amb un soci de durada determinada d'aquesta o amb un desocupat la realització, en qualitat de soci treballador o de soci de treball, de la jornada deixada vacant pel soci que es jubila parcialment, amb les mateixes condicions establertes per a la formalització d'un contracte de relleu a l'article 12.7 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, i de conformitat amb el que preveu l'article 166 d'aquesta Llei.»

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, de millora de la gestió i la protecció social en el sistema especial per a empleats de la llar i altres mesures de caràcter econòmic i social.*

Amb efectes de l'1 de gener de 2013, el Reial decret llei 29/2012, de 28 de desembre, de millora de la gestió i la protecció social en el sistema especial per a empleats de la llar i altres mesures de caràcter econòmic i social, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 6, queda redactat en els termes següents:

«2. Els complements per mínims són incompatibles amb la percepció pel pensionista de rendiments del treball, del capital o d'activitats econòmiques i guanys patrimonials, d'acord amb el concepte establert per a les rendes esmentades en l'impost sobre la renda de les persones físiques i computats de conformitat amb el que estableix l'article 50 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, quan aquests excedeixin els 7.063,07 euros a l'any.»

Dos. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 7 queda redactada en els termes següents:

«a) Que el cònjuge del pensionista no sigui, al seu torn, titular d'una pensió a càrrec d'un règim bàsic públic de previsió social, entenent compresos en aquest concepte les pensions reconegudes per un altre Estat, així com els subsidis de

garantia d'ingressos mínims i d'ajuda per tercera persona, tots dos de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids, i les pensions assistencials que regula la Llei 45/1960, de 21 de juliol.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.*

S'afegeix un nou apartat 18 a l'article 8 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, amb la redacció següent:

«18. No presentar, dins del termini i en la forma escaients, davant l'autoritat laboral competent el certificat a què es refereix l'apartat 7 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, així com presentar informació que sigui falsa o inexacta.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 1493/2011, de 24 d'octubre, pel qual es regulen els termes i les condicions d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social de les persones que participin en programes de formació, en desplegament del que preveu la disposició addicional tercera de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social.*

Les regles 2a i 4a de l'apartat 1 de la disposició addicional primera del Reial decret 1493/2011, de 24 d'octubre, pel qual es regulen els termes i les condicions d'inclusió en el règim general de la Seguretat Social de les persones que participin en programes de formació, en desplegament del que preveu la disposició addicional tercera de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, queden redactades en els termes següents:

«2a La sol·licitud de subscripció del conveni especial es pot formular fins al 31 de desembre de 2014. En els casos en què s'acrediti la impossibilitat d'aportar la justificació necessària per a la subscripció dins el termini assenyalat, es pot concedir, excepcionalment, un termini de sis mesos per aportar-la, a comptar de la data en què s'hagi presentat la sol·licitud respectiva.»

«4a Una vegada calculat per la Tresoreria General de la Seguretat Social l'import total de la cotització a ingressar per aquest conveni especial, l'abonament es pot efectuar mitjançant un pagament únic o mitjançant un pagament fraccionat en un nombre màxim de mensualitats igual al triple d'aquelles per les quals es formalitzi el conveni.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reial decret 1716/2012, de 28 de desembre, de desplegament de les disposicions establertes, en matèria de prestacions, per la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social.*

Els apartats 1 i 3 de l'article 4 del Reial decret 1716/2012, de 28 de desembre, de desplegament de les disposicions establertes, en matèria de prestacions, per la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de la Seguretat Social, queden redactats en els termes següents:

«1. Als efectes de l'aplicació de la regulació de la pensió de jubilació vigent abans de l'1 de gener de 2013, en els supòsits que recull l'apartat 2.b) de la disposició final dotzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, els treballadors afectats, els representants unitaris i sindicals o les empreses disposen fins al dia 15 d'abril de 2013 per comunicar i posar a disposició de les direccions provincials de l'Institut Nacional de la Seguretat Social una còpia dels expedients de regulació d'ocupació, aprovats amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013, dels convenis col·lectius de qualsevol àmbit així com

acords col·lectius d'empresa, subscrits amb anterioritat a la data esmentada, o de les decisions adoptades en procediments concursals dictades abans de la data assenyalada, en els quals es prevegi, en uns i els altres, l'extinció de la relació laboral o la seva suspensió, amb independència que l'extinció de la relació laboral s'hagi produït amb anterioritat o amb posterioritat a l'1 d'abril de 2013.

De la mateixa manera, i als mateixos efectes, en els supòsits que recull l'apartat 2.c), segon incís, de la disposició final dotzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, els treballadors afectats, els representants unitaris i sindicals o les empreses, disposen fins al dia 15 d'abril de 2013 per comunicar i posar a disposició de les direccions provincials de l'Institut Nacional de la Seguretat Social els plans de jubilació parcial, recollits en convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empreses, subscrits abans del dia 1 d'abril de 2013, amb independència que l'accés a la jubilació parcial s'hagi produït amb anterioritat o amb posterioritat a l'1 d'abril de 2013. Juntament amb la documentació esmentada s'ha de presentar una certificació de l'empresa acreditativa de la identitat dels treballadors incorporats al Pla de jubilació parcial amb anterioritat a l'1 d'abril de 2013.

Quan en qualsevol dels supòsits indicats, l'expedient de regulació d'ocupació, el conveni col·lectiu de qualsevol àmbit o acord col·lectiu d'empresa, o la decisió adoptada en el procediment concursal afecti un àmbit territorial superior a una província, la comunicació ha de tenir lloc a la província on l'empresa tingui la seu principal. A aquests efectes, la seu principal ha de coincidir amb el domicili social de l'empresa sempre que hi estigui efectivament centralitzada la seva gestió administrativa i la direcció dels seus negocis; si passa altrament, s'ha d'atendre el lloc en què radiquin les activitats de gestió i direcció esmentades.

En el cas dels convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa, al costat de la còpia d'aquests s'ha de presentar un escrit on es facin constar els aspectes següents: àmbit temporal de vigència del conveni o acord, àmbit territorial d'aplicació, si aquests no estan ja recollits en els convenis o acords referits, i els codis de compte de cotització afectats pel conveni o acord.

Al seu torn, en el termini d'un mes des que finalitzi el termini de comunicació dels convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa a què es refereix aquest apartat, les direccions provincials esmentades han de remetre a la Direcció General de l'Institut Nacional de la Seguretat Social una relació nominativa de les empreses en les quals s'hagin subscrit els convenis o acords esmentats, així com la informació relativa als expedients de regulació d'ocupació i a les decisions adoptades en procediments concursals.

Mitjançant una resolució de la Direcció General de l'Institut Nacional de la Seguretat Social s'ha d'elaborar una relació d'empreses afectades per expedients de regulació d'ocupació, convenis col·lectius de qualsevol àmbit o acords col·lectius d'empresa, o decisions adoptades en procediments concursals, als quals siguin aplicables les previsions de la disposició final dotzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost.»

«3. Si els subjectes obligats han omès efectuar les comunicacions i presentar la documentació relativa als convenis col·lectius, expedients de regulació d'ocupació o de les decisions adoptades en procediments concursals als quals es refereix l'apartat 1 en el termini assenyalat, i l'Administració de la Seguretat Social té coneixement per una altra via de la concurrència dels requisits que preveu la disposició final dotzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, ha de procedir a aplicar al sol·licitant de la pensió de jubilació, quan aquesta es causi, la legislació anterior a la Llei esmentada. Per contra, en el cas d'acords col·lectius d'empresa, és preceptiva la seva comunicació a l'Institut Nacional de la Seguretat Social o a l'Institut Social de la Marina, si s'escau, en el termini que assenyalava l'apartat 1.»

Disposició final sisena. *Modificació del Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig.*

La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 4 del Reglament general sobre procediments per a la imposició de sancions per infraccions d'ordre social i per als expedients liquidadors de quotes de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 928/1998, de 14 de maig, queda redactada en els termes següents:

«a) En el cas de les infraccions en matèria de Seguretat Social que regula la secció primera del capítol III del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, les actes de les quals no concorrin amb actes de liquidació, la imposició de sanció correspon a:

1r La Direcció Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social en el cas de les infraccions lleus que assenyalen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 21, les greus que preveuen els apartats 1, 2, 3, 5, 7, 9 en el supòsit de reduccions de quotes de la Seguretat Social, 10 i 12 de l'article 22, i les molt greus que preveuen les lletres b), d), f) i k) de l'article 23.1.

2n La Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina en els supòsits qualificats com a infracció lleu en els apartats 4 i 6 de l'article 21, com a infracció greu en els apartats 4, 6, 8 i 14 de l'article 22, i com a infracció molt greu en les lletres a), c), e) i g) de l'article 23.1.

La imposició de sanció correspon a la Direcció Provincial del Servei Públic d'Ocupació Estatal o, si s'escau, de l'Institut Social de la Marina, quan la sanció afecti prestacions per desocupació, en els supòsits que preveuen l'apartat 4 de l'article 21, els apartats 4, 6, 8, 13 i 14 de l'article 22 i les lletres a), c), e) i g) de l'article 23.1.

3r La Direcció Provincial del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en el supòsit previst com a infracció greu a l'article 22. 9 quan es tracti de bonificacions i com a infracció molt greu en la lletra h) de l'article 23.1.»

Disposició final setena. *Modificació del Reial decret 1484/2012, de 29 d'octubre, sobre les aportacions econòmiques que han de fer les empreses amb beneficis que realitzin acomiadaments col·lectius que afectin treballadors de cinquanta anys o més.*

El Reial decret 1484/2012, de 29 d'octubre, sobre les aportacions econòmiques que han de fer les empreses amb beneficis que realitzin acomiadaments col·lectius que afectin treballadors de cinquanta anys o més, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. De conformitat amb l'apartat 1 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, sobre actualització, adequació i modernització del sistema de Seguretat Social, el que disposa el present Reial decret és aplicable a les empreses que realitzin acomiadaments col·lectius d'acord amb el que estableix l'article 51 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, sempre que concorrin les circumstàncies següents:

a) Que siguin realitzats per empreses de més de 100 treballadors o per empreses que formin part de grups d'empreses que donin feina a aquest nombre de treballadors.

b) Que el percentatge de treballadors acomiadats de cinquanta anys d'edat o més sobre el total de treballadors acomiadats sigui superior al percentatge de treballadors de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors de l'empresa.

Als efectes del càlcul del percentatge de treballadors acomiadats de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors acomiadats, s'han d'incloure els treballadors afectats per l'acomiadament col·lectiu i aquells els contractes dels quals s'hagin

extingit per iniciativa de l'empresa en virtut d'altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels que preveu l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, sempre que aquestes extincions de contractes s'hagin produït en els tres anys anteriors o en l'any posterior a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

Als efectes del càlcul del percentatge de treballadors de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors de l'empresa, s'ha de tenir en compte la plantilla de l'empresa en el moment d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

c) Que, tot i concórrer les causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció que justifiquin l'acomiadament col·lectiu, es compleixi alguna de les dues condicions següents:

1a Que les empreses o el grup d'empreses del qual formin part hagin tingut beneficis en els dos exercicis econòmics anteriors a aquell en què l'empresari inicia el procediment d'acomiadament col·lectiu.

2a Que les empreses o el grup d'empreses del qual formin part obtinguin beneficis en almenys dos exercicis econòmics consecutius dins del període comprès entre l'exercici econòmic anterior a la data d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu i els quatre exercicis econòmics posteriors a aquesta data.

A aquests efectes, es considera que una empresa ha tingut beneficis quan el resultat de l'exercici, tal com es defineix en els models de comptes anuals de pèrdues i guanys, tant normal com abreujat, recollits en el Reial decret 1514/2007, de 16 de novembre, pel qual s'aprova el Pla general de comptabilitat, o en la normativa comptable que sigui aplicable, sigui positiu.

2. Als efectes d'aquest Reial decret es consideren treballadors de cinquanta anys o més:

a) Tots els treballadors afectats per l'acomiadament col·lectiu que tinguin complerta aquesta edat en la data d'extinció del contracte, dins del període previst per a la realització dels acomiadaments que figuri en la comunicació de la decisió empresarial a l'autoritat laboral després de la finalització del període de consultes continguda a l'article 51.2 de l'Estatut dels treballadors.

b) Els treballadors que tinguin complerta aquesta edat en la data de l'extinció dels seus contractes per iniciativa de l'empresa en virtut d'altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels que preveu l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, quan aquestes extincions de contractes es produeixin en els tres anys anteriors o en l'any posterior a l'inici de l'acomiadament col·lectiu.

3. De conformitat amb l'apartat 11 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, s'ha d'aplicar el que disposa aquest Reial decret quan l'empresa procedeixi a l'aplicació de mesures temporals de regulació d'ocupació de conformitat amb el que estableix l'article 47 de l'Estatut dels treballadors que afectin treballadors de cinquanta anys o més amb caràcter previ a l'extinció dels contractes de treball dels mateixos treballadors en virtut d'acomiadament col·lectiu o altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels que preveu l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, sempre que no hagi transcorregut més d'un any des de la finalització de la situació legal de desocupació per l'aplicació a cada treballador de les mesures temporals de regulació d'ocupació fins a l'extinció del contracte de cada treballador.

Als efectes del que preveu aquest apartat es consideren treballadors de cinquanta anys o més tots aquells que tinguin complerta o compleixin aquesta edat dins el període previst per a l'aplicació de les mesures temporals de regulació d'ocupació.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Per al càlcul de l'aportació econòmica a què es refereix l'article 1, s'ha de prendre en consideració l'import brut, des de la data de l'acomiadament, de les prestacions i subsidis per desocupació dels treballadors de cinquanta anys d'edat o més afectats per l'acomiadament col·lectiu, incloses les cotitzacions a la Seguretat Social realitzades pel Servei Públic d'Ocupació Estatal d'acord amb el que estableixen els apartats següents. També s'han d'incloure als efectes del càlcul de l'aportació econòmica els imports realitzats pel Servei Públic d'Ocupació Estatal pels dits conceptes dels treballadors de cinquanta anys o més els contractes dels quals s'hagin extingit per iniciativa de l'empresa en virtut d'altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels previstos a l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, sempre que les extincions de contractes esmentades s'hagin produït en els tres anys anteriors o en l'any posterior a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

No obstant això, s'han d'excloure del càlcul de l'aportació econòmica, a petició de l'empresa afectada, els imports de prestacions i subsidis per desocupació dels treballadors de cinquanta anys d'edat o més afectats que hagin estat objecte de recol·locació a la mateixa empresa, o en una altra empresa del grup del qual formi part, o en qualsevol altra empresa, en els sis mesos següents a la data en què es produeixi l'extinció dels seus contractes de treball. En aquests casos l'empresa ha d'acreditar tots els requisits exigits per a la recol·locació a l'article 6.3, en el procediment que preveu el dit article.»

Tres. La lletra c) de l'apartat 2 de l'article 3 queda redactada de la manera següent:

«c) Un cànon fix per cada treballador a què es refereix la lletra a) que hagi esgotat la prestació per desocupació de nivell contributiu i que comenci a percebre algun subsidi dels que estableix l'article 215.1.1). a) i b), i 215.1.3) del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. Aquest cànon es calcula mitjançant la totalització durant un període de sis anys de la suma del cost anual del subsidi per desocupació més el de la cotització per jubilació per compte de l'entitat gestora en l'any de l'esgotament, amb independència de la durada efectiva dels subsidis esmentats, i és suficient que accedeixi a qualsevol d'ells.

També s'ha de fer efectiu el cànon fix per cada treballador que, no tenint dret al cobrament de la prestació per desocupació contributiva, accedeixi directament al subsidi per desocupació que preveu l'article 215.1.2) de l'esmentat text refós de la Llei general de la Seguretat Social, com a conseqüència de la situació legal de desocupació motivada per l'acomiadament col·lectiu o l'extinció del contracte en virtut d'altres motius no inherents a la persona del treballador, d'acord amb l'article 3.1.»

Quatre. L'article 4 queda redactat de la manera següent:

«El tipus establert en l'escala a què es refereix l'apartat 4 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011 per calcular l'aportació econòmica s'ha de determinar aplicant les regles següents:

a) El percentatge de treballadors acomiadats de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors acomiadats es calcula any a any, dins del període previst per a la realització dels acomiadaments que figuri en la comunicació de la decisió empresarial a l'autoritat laboral després de la finalització del període de consultes, tenint en compte el nombre total dels dos col·lectius que ha estat objecte d'acomiadament fins a l'any en què s'efectua el càlcul.

Quan hi hagi treballadors afectats per mesures de regulació temporal d'ocupació a què es refereix l'article 2.3, aquests s'han d'incloure per determinar el

percentatge indicat de treballadors acomiadats de cinquanta anys o més sobre el total de treballadors acomiadats.

El càlcul del percentatge obtingut en cada any no dóna lloc a la revisió de la quantia de les aportacions econòmiques dels anys anteriors, llevat d'error o falta d'informació en el moment del càlcul.

b) En el supòsit a què es refereix l'article 2.1.c).1a, els beneficis de l'empresa o grup d'empreses es quantifiquen en funció del percentatge mitjà dels resultats de cada exercici respecte dels ingressos per operacions continuades i interrompudes considerats per calcular aquests resultats d'acord amb el que estableix l'article 2.1, c), referits als dos exercicis econòmics immediatament anteriors a aquell en què s'iniciï el procediment d'acomiadament col·lectiu.

c) En el supòsit a què es refereix l'article 2.1.c).2a, els beneficis de l'empresa o grup d'empreses es quantifiquen en funció del percentatge mitjà d'aquests respecte dels ingressos per operacions continuades i interrompudes considerats per calcular els resultats esmentats d'acord amb el que estableix l'article 2.1.c), referits als dos primers exercicis consecutius en què l'empresa hagi obtingut beneficis dins del període indicat a l'article esmentat.

d) El nombre de treballadors de l'empresa o del grup d'empreses del qual formi part es calcula segons els que es trobin en alta en l'empresa o en el grup d'empreses en la data d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu, amb independència que treballin a jornada completa o a temps parcial.»

Cinc. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Informació prèvia.*

1. En la determinació dels elements que donen lloc al càlcul de l'aportació a què es refereix aquest Reial decret, així com l'import d'aquesta, s'ha de tenir en compte el certificat a què es refereix l'apartat següent i la informació obtinguda pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, amb base en el control efectuat directament o a través dels mecanismes de cooperació i col·laboració administrativa previstos legalment i reglamentàriament.

2. El certificat a què es refereix l'apartat 7 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, ha de contenir la informació següent:

a) Dades d'identificació de l'empresa responsable: raó o denominació social, número d'identificació fiscal, codi o codis de compte de cotització a la Seguretat Social, domicili i activitat.

b) Resultat de l'exercici i ingressos obtinguts per l'empresa o el grup d'empreses del qual formi part, en els dos exercicis consecutius que esmenta l'article 2.1.c), així com el percentatge mitjà d'aquests sobre els ingressos.

c) Data d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

d) Nombre de treballadors de l'empresa en la data d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

e) Nombre de treballadors de l'empresa que tinguin cinquanta anys o més en la data d'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

f) Nombre de treballadors afectats per l'acomiadament col·lectiu.

g) Nombre i identificació dels treballadors de cinquanta anys o més afectats per l'acomiadament col·lectiu.

h) Relació dels contractes de treball extingits per iniciativa de l'empresa en virtut d'altres motius no inherents a la persona del treballador diferents dels que preveu l'article 49.1.c) de l'Estatut dels treballadors, amb indicació de l'edat dels treballadors esmentats, que s'hagin extingit en el termini de tres anys anteriors o en l'any posterior a l'inici del procediment d'acomiadament col·lectiu.

L'autoritat laboral ha de remetre el certificat esmentat al Servei Públic d'Ocupació Estatal.

3. El Servei Públic d'Ocupació Estatal pot iniciar en tot cas el procediment a què es refereix l'article següent quan verifiqui la concurrència de les circumstàncies que estableix l'article 2.1, encara que no li hagi estat remès per l'autoritat laboral el certificat indicat a l'apartat anterior.»

Sis. S'afegeix un nou apartat 2, i es renumeren els actuals apartats 2, 3, 4 i 5, que passen a ser els apartats 3, 4, 5 i 6, a l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«2. De conformitat amb l'apartat 6 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, en el supòsit a què es refereix l'article 2.1.c).2a, el càlcul de la primera aportació ha d'incloure tots els conceptes que estableix l'article 3.2 corresponents al període comprès des de la data dels acomiadaments fins al segon exercici consecutiu, inclòs aquest, en què l'empresa hagi obtingut beneficis. S'ha de considerar aquest mateix període per determinar el percentatge de treballadors als efectes de l'aplicació de la regla que estableix l'article 4.a).»

Set. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«La resolució a què es refereix l'article 6.4 ha d'especificar, en tot cas, els aspectes següents:

a) Dades d'identificació de l'empresa responsable: raó o denominació social, número d'identificació fiscal, codi o codis de compte de cotització a la Seguretat Social, domicili i activitat.

b) Relació circumstanciada dels fets i preceptes normatius que determinen l'obligació empresarial de respondre del pagament de l'aportació.

c) Relació nominal dels treballadors de cinquanta anys o més de l'empresa que hagin percebut prestacions per desocupació de nivell contributiu dins del període a què es refereix la liquidació.

d) Imports bruts, desglossats per mesos, pels conceptes a què es refereix l'article 3.2, a) i b), i 3.3 que hagin estat satisfets pel Servei Públic d'Ocupació Estatal dins el període liquidable per cada un dels treballadors de cinquanta anys o més afectats.

e) Període a què es refereix la liquidació, que comprèn l'any natural immediatament anterior a aquell en què es fa la proposta de liquidació; llevat que, per aplicació del que disposen els articles 2.3, 3.1 i 6.2, sigui procedent que compregui els anys naturals immediatament anteriors a aquell en què es fa la proposta esmentada.

f) Relació nominal de treballadors de cinquanta anys o més de l'empresa que s'hagin de tenir en compte en el càlcul del cànon establert a l'article 3.2.c), així com l'import d'aquest.

g) Tipus aplicable de conformitat amb l'escala fixada en els apartats 4 i 5 de la disposició addicional setzena de la Llei 27/2011, d'1 d'agost, i l'article 4 d'aquest Reial decret.

h) Import total del deute a ingressar en el Tresor Públic.»

Vuit. L'apartat 1 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«1. Sense perjudici de la possibilitat de presentar recurs d'alçada contra la resolució indicada a l'article 6.4, les empreses han d'ingressar en el Tresor Públic l'import de les aportacions contingudes en cada una de les resolucions anuals en el termini de 30 dies des del dia en què se n'hagi produït la notificació.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada.*

Se suprimeix la disposició addicional primera del Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada, aprovat pel Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre.

Disposició final novena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades en el futur per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final desena. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.7a, 17a i 18a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre les matèries de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes, de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, i de les bases del règim jurídic de les administracions públiques i del règim estatutari dels seus funcionaris, respectivament.

Disposició final onzena. *Facultats de desplegament.*

Es faculta el Govern i els titulars dels ministeris d'Ocupació i Seguretat Social i d'Hisenda i Administracions Públiques perquè, en l'àmbit de les seves competències, dictin totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final dotzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 15 de març de 2013.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN